

Waken en dienen

Zes jaar geleden was dit het devies waarmee ik mijn inzichten omtrent de prioriteiten voor het beleid van het Instituut voorgesteld heb. De leden hebben mij en de raad het vertrouwen gegeven om gedurende twee mandaten een beleid te voeren dat gefocust was op het beroep, de leden en het Instituut. Elk initiatief, elke beslissing, werd afgetoetst aan deze elementen, waarna wij met grote openheid toelichting gegeven hebben aan de leden via onze bezoeken aan de provincies, waarvan wij nu de derde ronde beëindigd hebben. Het succes hiervan en de vele positieve reacties die wij mochten ontvangen, tonen aan dat hiermee een behoefte ingevuld werd en dat hierdoor de relaties met de leden sterk verbeterd zijn.

Verder in het tijdschrift zal u enkele terugblikken vinden op een aantal realisaties, maar ik wil hier ook terugkomen op de drie wettelijke verzuchtingen, verwoord in ons memorandum aan de regering in 2007, en waarvan wij de laatste binnenkort zullen verwezenlijkt zien. Wij hadden het nadeel telkens na aanvang van ons mandaat geconfronteerd te worden met een lange periode van regeringsvorming maar zijn er toch in geslaagd, dankzij de medewerking van onze bevoegde ministers, de wetswijzigingen te verkrijgen. Tijdens ons eerste mandaat waren dat minister Sabine Laruelle en minister Vincent Van Quickenborne en tijdens ons tweede mandaat waren dat minister Sabine Laruelle en minister Johan Vande Lanotte.

1. De openstelling van het aandeelhouderschap van onze professionele vennootschappen. Enerzijds werd hierdoor de mogelijkheid geschapen om de interprofessionele samenwerking mogelijk te maken binnen de door het Instituut erkende vennootschap en anderzijds werd de deelname in de vennootschap geopend voor de medewerkende familieleden die niet de wettelijke hoedanigheid van accountant of belastingconsulent bezitten.
2. De beperking van de beroepsaansprakelijkheid. Het was irrationeel dat een beoefenaar van een vrij beroep on-

beperkt aansprakelijk kon worden gesteld voor eventuele beroepsfouten. Toch kan men er ook niet omheen dat de verantwoordelijkheid daaromtrent niet volledig afgewenteld kan worden. Door de beperking van de beroepsaansprakelijkheid overeenkomstig het gemeen recht blijft een toetsing van de mate van beperking, omschreven in een overeenkomst met de cliënt (de opdrachtbrief), steeds mogelijk.

3. De toegang tot het beroep op basis van een verworven beroepservaring van minstens 7 jaar. Deze opening wordt gemaakt voor kandidaten die een ruime beroepservaring verworven hebben en alsnog de titel van accountant of belastingconsulent wensen te verkrijgen. De vrijstelling van de toelatingsproef en een mogelijke vermindering of vrijstelling van de stage verlagen de drempel voor deze kandidaten, terwijl hun beroepservaring nog altijd via het bekwaamheidsexamen getoetst zal worden.

Naast de beleidsopties die vooraf geuit werden, is het natuurlijk zo dat een aantal beslissingen genomen worden rekening houdend met wijzigende omstandigheden of gelegenheden die zich aanbieden.

De verhuis van het Instituut naar de Jacquainlaan was daar één van. Het samenwonen met het IBR bevorderde zeker het contact en het overleg en liet ons toe op het internationale vlak beter samen te werken, temeer daar beide instituten lid zijn van IFAC en FEE. Maar evenzeer belangrijk was dat de verhuis voor het IAB zelf noodzakelijk was.

De accommodatie die wij nu aan ons personeel kunnen bieden, het samenwerken op één verdieping, de ligging en de bereikbaarheid zijn onmiskenbare troeven. Het Instituut moet ook zijn commissies de gelegenheid geven om onder de beste voorwaarden te kunnen vergaderen. Dit uit respect voor de vele confraters die op die manier hun inzet tonen voor het beroep. En ten slotte hebben wij ook de mogelijk-

EDITORIAAL

heid om vergaderingen en ontmoetingen te beleggen met externe partners en organisaties. De verhuis heeft het imago en de identiteit van het Instituut versterkt.

De ontwikkeling van het project kwaliteitstoetsing is het gevolg van onze contacten met de buitenlandse instituten en ordes maar bekrachtigt evenzeer de wil om de valorisatie en de geloofwaardigheid van het beroep te bevorderen in een maatschappij waar wij ondanks snel wisselende omstandigheden garant moeten blijven van een deskundige dienstverlening.

Ik heb de gelegenheid gehad om samen te werken en te overleggen met vele mensen buiten het Instituut. Ik heb vele confraters ontmoet, gedreven in hun beroep, maar

toch met vragen over de vele lasten en de druk die op ons gelegd wordt. De twee mandaten heb ik kunnen volbrengen met nagenoeg dezelfde raadsleden. Wij zijn er steeds samen in geslaagd om na discussie, beraad en overleg dezelfde richting te kiezen. En we werden ondersteund door de directie en de stafmedewerkers, die bereidwillig, soms ook onder de druk van de tijd, meegewerkt hebben aan onze realisaties.

Dank aan iedereen van buiten en binnen het Instituut die bijgedragen heeft tot de ontwikkelingen en de verwezenlijkingen ten voordele van het beroep, de leden en het Instituut.

André Bert, Voorzitter ●